

REDACCIÓ
en les Escales del Firal.
Sortirà dues vegades al
mes, però la fetxa serà
voluntària.

Any I

Núm. 4

Olot, 5 d'abril de 1924

ADMINISTRACIÓ
en un Banc del Parc.

Preu 20 cts.
No's retornen originals

Esporta-ocells

PESSEGOLLES: ¿Diuen que't cases... altra vegada?

P E S S I C

Una senyora amiga de la meua família, amb qui, apart de tot, m'uneix gran amistat i no crec que ningú tingui res a dir en aixó, té una filla; té una filla com n'hi ha que tenen ulls de polls o morenes, doncs que calamitat o més que'ls tals obsequis és la tal filla.

Re.....cristinets i quina *pesadilla* per un home!

Ara de poc se les ha donades a despotricar de l'amor.

Diu que l'amor no existeix; que ella no hi creu.

Conformes que diguis, moça de Déu, que'ls *novios* t'han fet ballar la consagrada; conformes, de tota conformitat. Però dir que l'amor no existeix? Aixó és una heretgia tan gran, com la Güell, que ja és dir alguna cosa.

Dir que l'amor no existeix es ésser boig, ben boig i tú no ho ets, jo ho sé del cert.

Tu solsament dius *pestes del amor* per el mal que t'han fet els homes i aixó no és just.

Digues, si vols, *pestes dels homes*, si n'has trovat de dolents que t'han enganyat deixant-he a la lluna de València, però mai no neguis l'amor confonent-lo amb aquets homes.

Si tú has anat amb un *novio* creient-lo sincer, quant tal vegada si t'hi haguessis fixat hauries descobert la seva falsetat, culpant a tu mateixa del paper de Nasiet Ventades que has representat.

Es de *neula* o de ximple dir: ja mai més creuré en *aixó*, per què has vist com els teus ídols, aquells que amb tanta eloqüència predicaven la *causa*, que tú creies que sense ells la *causa* no existia.

No siguis llús, mala húa!

La *causa* existeix i existirà sempre per què no l'han feta els homes com els homes no poden desfer-la.

Digues, si vols: Jo no creuré mai més amb aquest home, però no neguis la *causa*.

Si ho fas, si la negues, en comptes de *pestic* t'encastaré darrera l'orella o al clatell, el troç de maniuola que'm sobri de la que vaig a aplicar-me ara per a curar-me el mal de caixal que'm masega tot avui, per si aixís puc veure que tornis a la raó.

FRA GALL

Carta oberta (des de Cadaqués)

De moment, causarà als volguts llegidors de PESSIGOLLES, qualche extranyesa el que escrigui des de aquesta xamosa vila de la costa brava, la segona epístola adreçada als bons olotins que tinguin la paciència de llegir-me.

Un cop assabentats de la cosa, aquesta desapareixerà paulatinament a mida que faci (o desfaci) una lleu descripció del emocionant i accidentat viatge que des de Marsella, i seguint la via natural cap a Marraquis, i després, que quasi ja oviràvem el port de Constantina, havent deixat a la esquerra la ciutat de Fez, per la de les perles orientals, per aquell cantó, ens sobrevingué, i diria millor ens vingué a sobre, una gran catàstrofe. Dugues hores després d'haver prè el te sobre coberta, i quan ja el cor, ple de joia, sentia una de les més grans emocions que hom pugui capir, com era d'estrènyer la ma de Muley-Hafid, amic cordial, per quin il·lustre personatge havia d'ésser rebut en son Palau, i alhora havíem de tenir un petit canvi de

impressions respecte a la ciutat nostrada, la que havia de visitar amb caràcter particular, i al ensem passar-hi l'estiu, per allà l'any 1915, galantment invitat per els de «Violeta perspicaz», societat integrada per lo bo i millor de la colònia estiuenca.

Amb quin gust em proposava complir el joíós encàrrec que algun amic de la dona, que aquell temps encara era soltera i sòcia de nombre de la «Violeta» mencionada, l'última vegada que anà a Barcelona li feren, quan de sobte el vapor en que fèiem la travessia, degut a una forta topada que rebé, començà a girar-se de costat, com si volgués dir: d'aquí no em vull moure.... i el pànic fou indescriptible. Amb tot i estar bregat en fer viatges marítims, vàregi perdre el món de vista, i no sé pas com ni de quina manera vaig ésser dels primers en agafar un salva-vides, llençant-me en mans de la Providència, després de fet testament per telegrafia sense fills; he indagat, inquirit i tot el que volgueu, i no he pogut saber res més del viatge des de les costes de l'Àfrica a Cadaqués, on vos escric la present, en la cabanya d'uns bons i amables pescadors, quina hospitalitat els hi agrairé in

eternum. No puc pas dir-vos des de on vos escriuré novament. Tant pot ésser des de Moscou com des de Munich, o viceversa.

La vida, per anar be, s'ha d'agafar sempre per riure. Affin.,

Cadaqués, 23 de Març de 1924.

PLUMER

Drapets al sol i... a l'ombra

Els panxa-contents

La vida està plena de contrarietats; si a tots els nostres actes pretinguéssim donar-los-hi el seu realisme sense desmarèixer ni una petita mica el seu grau d'intensitat dramàtica, el nostre pas per la terra seria, com ja és per a molts, una via plena d'escardots i de punxades punyentes.

De totes les filosofies i de tots els pensaments de concepte enlairat, fruit del magi dels nostres grans homes, no n'hi ha ni un que pugui pendre's al peu de la lletra; poden ésser veritats profundes i fonament per a una bona manera de viure—això ni pretinc negar-ho ni soc qui per a fer-ho—però si que puc reconèixer que per a mi la millor de totes les filosofies, és la Filosofia Parda, i el consell que deu ocupar el primer lloc de tots els consells haguts i per haver, és aquell que diu: a les penes punyalades, i que visqui la tranquil·litat, que aqueix món etc., etc.

No soc pas jo sol el seguidor d'aqueixa norma de bon govern, perquè n'hi ha molts que la practiquen i tinc entès que fins arriba a donar-los-hi bons resultats; a tots aquests no puc dir-los-hi res més que, si ho fan aixís, gairebé tenen segur el viure molts anys, si no tenen la desgràcia de morir-se per el camí.

Ara be: és la pràctica d'aquesta doctrina la que cria els panxa-contents? No; rotundament no. El panxa-content no en te cap de doctrina, i el seu ideal és tan mesquí, que es pot dir que està reduït a lograr una llarga vida a base d'un bon aconduïment; per aqueix motiu, generalment, els panxacontents, solen ésser de natural grassos, tot i que això no vol dir que no n'hi hagi de magres.

Procuren menjar be, païr molt, passejar sovint,

s'afuiten cada dia o l'endemà de cada dia, tot els va be, i d'aqueix tot és del que disfruten.

De Pàtria no eu tenen cap; aquesta idea la solen confondre amb el mot panxa, a la que procuren donar el màxim grau de desenrotllo, amb el fi de que pugui ocupar el lloc preeminent de la seva persona; fins crec que molts hi duen a dintre la petita dossi que posseïren d'intel·ligència, ja que d'altra manera no podria trobar-se explicació possible a n'el seu indiferentisme per a tot.

A ells res els preocupa; el mateix s'els endona que governin els uns com que governin els altres, per ells tots ho fan be; la puja de contribucions no els interessa; el pren dels queviures els te en com-

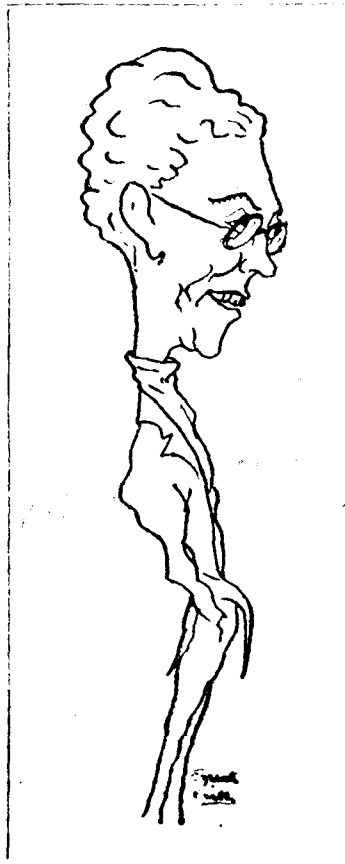
plerta indiferència; de lo exagerat dels lloguers ni s'en havien donat compte; amb prous feines saben el preu d'un litre de betzina o el que gasta diàriament el cavall de la seva tartaneta; perquè d'això m'en descuidava; molts dels panxa-contents tenen auto, i si el parné no els permet semblant luxe, no els manca una tartaneta per a passejar; fins si és molt mesquina la seva bossa (perquè també hi ha panxa-contents sense quartos i que són els més graciosos) no poden passar sense uns bons talons de goma a les seves sabates, i amb això es fan càrrec de que si be és cert que no tenen Studebaker o Hispà, almenys porten neumàtics, i sempre és un consol.

Acostumats a n'aquest bon viure, els panxa-contents, el mateix saben passar un dia serè que un dia núvol; tant s'els en dona si trona com si llampega.

Això sí, en llaor a la veritat si-gui dit, que els panxa-contents en l'actualitat estan més contents que mai, i a tota veu ho manifesten. Tot es pau, diuen, ja no queden assumptes a resoldre; la pesseta puja, en el ànim dels pobles hi resten morts els problemes que els fèien viure, i

amb tota comoditat poden comptar el nombre de cupons que guarden tancats dintre la caixa assegurada o poden gastar-se els sis rals de renda que la sort els ha dut a les mans.

—¡¡Arall... ¡aral... és l'hora de la gent honrada, com nosaltres—diuen, assentats davant per davant de la tauleta del cafè, saboreijant l'alenada del puro, que es fumen amb faïxa i tot per a que tot-

¡l nosaltres tan tranquilets com sempre!

hom vegi que val més de dos rals — ...¡¡Ara!!... jara! és l'hora màxima dels panxa-contents. I acompanyen aquestes paraules d'una rialla gutural, mostrant-nos dos fileres de dents ennegrides de tant fumar, i esmolades com les d'una rata.

Heu's aquí un retall del que és un panxa-content, l'amic íntim del senyor Esteve.

L'HEREU PUNXA

SILUETES

Na Maria de les Neus (de gènere femení)

Més que molt formosa de testa, en te un tipus curullat de sensualisme aristocràtic. Es la damisella que quan passa, no en va els jovincels se l'aguaiten amb una llarga mirada amorosa. Es la noia que il·lusiona, doncs és expressiva, molt viva i coneixedora, per tant, de la flaca dels joves que la somniën. Per ço, fins per molts d'aquests, és tatxada d'orgullosa. I és perquè mai te un somriure esperançador a n'el que la persegueix.

No obstant, sab sostenir una mirada; sos ulls, tan expressius i placívols, saben mantenir en son rostre sensual el mentir de sa passió amorosiva.

En mi, la Neus, és una noia que admiro i fins, potser, seria la única del seu sexe que, amb son esguard fictici, em faria abaixar els meus ulls, tot i estar tan avesats a sostenir mirades amorosives i... esfereïdores...

Qui no conegui, en poc, la seva psicologia femenil, cau en la vulgar creència de mascle poruc, de que la Neus és orgullosa i... antipàtica. Natural: l'home, quan es veu vençut en el combat amorós que sosté amb una dona, com que no pot reconèixer, encar que abatut — perquè és home — la seva flaca i debilitat, s'inventa els adjectius més impropis del cas, o millor dit, impropis, quan lo que hauria de fer fora admirar la valentia i virilitat d'aquella essència femenil, i en comptes de desistir, deuria empènyer amb més punt o puntillo el seu amor propi fins a vèncer aquell amor vençut.

Deixem-nos de filosofies i anem, altra volta, cap al carrer de Vilanova, on hi trobarem la Neus amb aquella cara genitosa i amb aquell tipet de deixem encendre, i diguem-li que és una de les nenes més agradoses i boniques d'Olot. Ja veureu com, aixís, ens somriurà per primera vegada...

La formosor de la Neus és limitada i, no obstant, resulta il·limitada davant de lo atractiu del seu tipus sensual.

Jo, com que sempre he sigut un entusiasta admirador de les dones capricioses i originals, per

ço avui, des d'aquestes pàgines de bon humor i alegria, m'he atrevit a admirar a la Maria de les Neus, mitjançant aquest traçat de sa silueta encantadora!!...

En Xavier (de gènere masculí)

Es bufó, elegant i aristocràtic; almenys ell be s'ho pensa esser-ho. El seu tipus és verdaderament fantàstic.

Domina moltes llengües; però sols parla el català. Es molt aimant de les excursions, doncs airts pot exhibir-se davant dels camperols, amb aquell pam i penja de traje nord-americà, que el fa semblar un estranger—aquest és el seu somni delirant. —Es dels que de tant en quant fuma egipcis, perquè troba que el demés tabac el mareja i és un fumar massa vulgar. Quan parla, sovint es mira si ses sabates i ungles són prou netes.

Jo, l'altre dia, vaig donar-hi uns quants volts per primera vegada en el carrer Major, i tot explicant-li un cas que m'havia passat, a cada instant m'interrompia amb aquell tan seu «¡Ah sí! ¡eeeee! Si... si... sí, crec que sí eeeh? ¡Ah síiiii...!»; i amb el poc rato que empleà en dir-me aquests termes tan eloqüents, es tocà vuit o deu vegades el nus de la corbata. Tan prompte com vaig acabar la meua explicació, va esclatir-me una rialla de les que el caracteritzen, i m'engegà un «¡Ah síiiii! ¡eeeee! ¡està bé!» i per sexta vegada m'arreconà, amb el seu caminar poc dret, a l'acera, fins a fer-me embrutir de pintura en la paret de càn Xiriaco.

Parlant de música, diu que hi enten, però hi enten molt... poc.

No freqüenta els balls, perquè troba que, per ell, no hi ha noies adequades — deu creure que n'hi faran una d'expressa — i, ademés, perquè si toca l'orquestra, el metall li fa mal a les orelles, i si és un quartet, un quintet, etc., no's senten o be no'n saben prou i no's pot seguir ni ballar bé — doncs heu de saber que balla a la dernier... mais tres mal.—

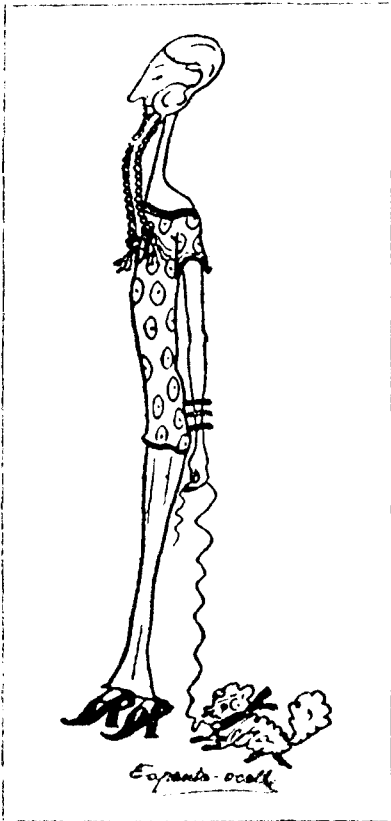
Això sí, a Barcelona, va... a veure varietés, perquè fa estranger—o província, digueu-li H.—

¡Ail si hagués pogut seguir a n'En Candro..... otro gallo cantaria!...

ULL METASOMOSCOPI

Flor de lliri... lliri...

La Carmita

*Flor de lliri, lliri, flor de lliri blanc:
la Carmita és molt elegant.
Flor de lliri, lliri, flor de lliri blau:
a la Carmita tot li escau.
Flor de lliri, lliri, flor de lliri roig:
és la nena que fa més goig.
Flor de lliri, lliri, flor de lliri carmí:
sab d'escriure i llegí.
Flor de lliri, lliri, flor de lliri verd:
n'és la filla del senyor Quimet.
I flor de lliri, lliri, flor de lliri groc:
la Carmita viu al carrer de... Sant Esteve.*

RUC DEL FLUVIA.

A uns Pelmes

*Dèficit amb l'impresor,
compradors pocs i dolents
calúmnies i mals intents
i un vago (*) per director.*

(*) El caixista que no confongui amb vago. «Vago» vol dir gandul.

*Verí i bilis a desdir,
gens de modos ni decència,
comentant amb complacència
lo que al poble fa patir.*

*Sols tenen un cinic lema,
que es llepar sempre el primer,
mentre els afluixi diner
i els deixi la panxa plena.*

*I sin poder decir más,
a mi verso pongo fin.
¡Ya vereis que a cada puerco
le llega su San Martín.*

BARÓ DEL VI VERT

Imatges vives

Lulú

Lulú és una noia bonica, airosa, de posat tot modoset, però llesta i bellugadissa, lleugera i decidida; però, amb aquella llestesa i bellugadissa, amb aquella lleugeresa i decissió dels disset anys.

Lulú és l'encarnació vivent de tot un somni; és una visió clara i diàfana d'un temps de goig i joventut; és per els vells la remembrança d'uns records llunyans i que, ara, sols ne vibra l'últim vesslum.

Lulú és la noia que va al taller i tot feinejant trina un enfilall de cançons que obren el seu cor a l'alegria; és la noia que per manament de la Natura sent l'amor i estima i per tant te un jove a qui no oblida i és aixís que dels seus llavis ne surten dolces cantades per enganyar picarescament el temps.....

Lulú és la noia que deixa la feina i esguarda, pel balcó, el pas del jove i, quan el veu, mig somriu i fent traçudament l'ullet, el crida amb aquell conegut:

—Psit... psit...—que dura fins que tomba la cantonada.

Lulú és per a tothom una imatge volguda i estimada, que reviu en totes les del seu sexe.

Lulú és, per els joves, una nina preciosa i trenca-dissa, és com una nuvolada blanca que al bufar el vent s'escampa i pren mil formes vàries.

Lulú és l'il·lusió de tots els joves de vint anys, és l'imatge que's veu a totes hores i a tot-arreu...

Sols hi ha que canviar el nom i veureu en la Lulú a una persona que ja sabeu i l'estimeu...

¡Veus-aquí, tot un idili, dins una sola paraula!

SNILOM

Cap més casa pot presentar tants de models ni preus tan limitats

PALAU DEL CALÇAT

DE

JOSEP ROVIRA

Primavera 1924

Seguint la costum dels demés anys i al fi d'orientar nostra clientela i públic en general, detallem alguns dels preus dels calçats, dels molts que la casa disposa, no essent possible anotar-los tots per a ésser molt extenses nostres existències, però invitem a que abans de fer ses compres, visiti nostres vitrines al fi de orientar-se per a la moda i segur de que podrem atendre al més exigent en models i preus.

NOTA

Sandalies: 15—20, 3'50 pessetes; 21—23, 4; 24—26, 5; 27—29, 6; 30—33, 7; 34—38, 9.

CALÇAT PER A SENYOR: Borceguí oscarina negra, 12'50. Id. color, 18 pts.
» » » Ingleses color, des de 16 »

CALÇAT PER A SENYORA. Polacres amb puntera de xarol des de. 14 »
» » » Fantasies en pell des de 11'50, i xarolina, 16 »

SABATONES PER A EL RAM A 2'25 PTS.

CALÇAT DEL 27 AL 33, DES DE 7'50 PESSETES

SECCIO DE MITGES.—Mitges de tots els colors imaginables, des de 1 pesseta
Culots per a la dona xich, en seda, fil, i cotó 5 pessetes.

Secció Impermeables.—Impermeables per a senyora i senyor, des de 30 pts.

ARTICLES DE FUTBOL.—Assortit complet de tots els articles. Garseis des de 6'50 pessetes. Càmares a 2'75. Mitges, des de 2'25. Pilotes, des de 8'50. Manxes, a 3 pessetes. Pantalons, des de 4 pessetes. Genolleres i tovilleres, des de 7'50. Sabates, des de 16 pessetes.

OLOT, SANT ESTEVE 6 ————— **Teléfono, 243**

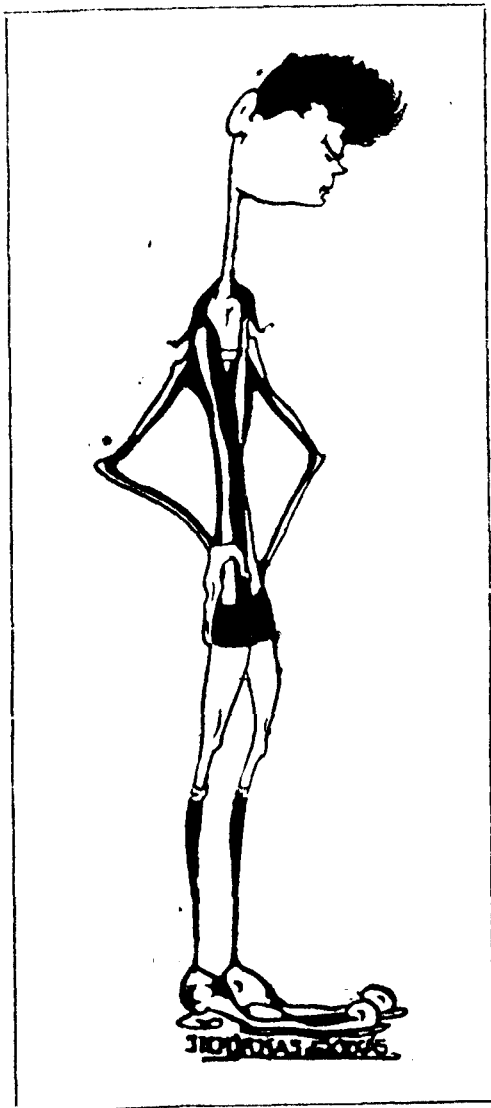
Regalem targes perfumades

A més dels preus marcats, fem descomptes per partides

La millor propaganda és vendre barato i servir bons materials

Com que som fabricants, podem vendre més barato que cap més casa

De la pilota

En Minguet Güell

Aquest xicot, *bon xicot* de debó, en te una *xicota* ¡bona xicota! ¡molt maqueta! que és lo principal... i és—ell—d'una altura regularment *alta*. Ja ha passat de la *quinta* i és *capità* del primer equip del «Olot F. C.»...; juga, si juga molt... de *cap*; ¡té un *cap!* ¡oh quin *cap*... de pardalets! La seva *especialitat* és *tirar penaltys*... En aixó està *sempre* a l'*altura*... de la porta contrària...

Es un bon *mig àla*, encara que l'*ala* se li sol anar quan tira o *llença penaltys*.

Els seus subordinats, li diuen respectuosament *En Testos*, no sabem ben bé perquè; aixó ells ho saben més be que nosaltres, lo cert és que li diuen i ja n'hi ha prou.

La seva *Carmela* és una *futbolista* de marca; li agrada molt la pilota. Cada festa va al camp a veure a n'En Minguet, el seu Minguet de l'ànima que li aguanta aquell tipet de *pollito sígame*... i sofreix, pateix i s'horroritza quan veu aquells cops de *caps* del seu *Testos*; doncs en aixó n'és un *as* En Minguet.

Llàstima de *cap*... ¡quina llàstima! tan que'ns pensàvem serviria per a *pom d'escala*... Però ¡*pam!* ¡*pam!* ¡*pam!* no hi va anar-hi be... ¿Qué voleu fer-hi? No varen pendre be la mida...

Si no fos *aixó*, En Minguet a hores d'ara ja seria *capità* dels campions del grup B.

De totes maneres, no deixa d'ésser un jugador de *marca* i que marca molt be.

¡Fins un altre Minguet!

Partits celebrats

Olot F. C. 5 goals
Amateurs (del Martinenc) 0 »

Aquest partit és un dels millorsets que hem vist en el camp dels locals. No cal dir, doncs, que'ls nostres no treballin amb frenetisme i nerviositat entusiasta, ja que a excepció del *gandulassà* Roura, tots hi posaren ses quatre... *comes* i *peus*—dos *comes* i dos *peus* total 4—En Girona, l'atrevit i petit atleta, curull de fanatisme, feu una de ses millors jornades, fent-se simpàtic i interessant a les mirades del públic cridaner i no cridaner. L'Oró, molt precís i coneixedor de joc i moviments balònics, encara que una mica *aveterenat*—valgui l'expressió— En Cos, bon noi i molt treballador; és un noi que belluga molt bé totes les parts... del seu aixerit *cos* i fa *cos-es* meravelloses ¡promet! ¡promet de debó! En *Pasta blanca*, sempre fent-la ballar *negra* als davanters *amateuristes*, *pastant-ho* d'alló més *brutal*; és *infranqueable* que diria En *Marsillach*. En *Marfany* ¡*archi-bestial* i colosal! En *Codinach*, Minguet, En 65, Feliuet i Trayté, rebé i En Roura *gandul* com mai, és un *barra graciós*.

Els altres, els *amateuristes*, una mica *parisiens*, principalment el porter, ¡*Maria Santíssima* quin noi més poca solta i indecent! Quan va entrar al camp, semblava un *cosí* i germà d'En Zamora; però quan en va sortir... em va deixar *convençut*... de que era un *cosí* i germà de la *Mari-Fosela*. No obstant, les línies *davantera* i *mitja*, força arrodonides.

U. S. Figueres (selecció) . . . 4 goals
Olot F. C. (selecció) 2 goals

Diumenge passat en el camp de sports del Olot F. C., sobre un fangueig insoportable i dessota una plegeta insoportable també—o sinó que ho diguin els del públic i el taquillé—va fer-se aquest partit fastigós, doncs tan el camp com els jugadors fèien llàstima de veure'ls.

En Pasta tirà dos *penaltys*... a fora, però els volia ficar a dins, el *paiu* i l'altre *penalty* no m'en recordo qui'l va tirar, ¿va ésser en Güell? lo cert és que va anar a fora també i aixó que no li volien tirar.

Els altres, contraris, n'entraren dos... de *penaltys*, n'era diada d'aprofitats. ¡Qué hi farem! ¡Aquí no'n sabém!

Total un partit de fer riure, si no hagués plogut.

PILOTILLES

Una nova sardana d'En Pere Aubert

Es dedicada als joves redactors de aquest periódic i's titola PESSIGOLLES

El simpàtic amic nostre, excel·lent compositor de sardanes i músic de la acreditada cobla «La Municipal Olotina» ens ha fet l'honor de dedicar-nos una de ses millors composicions sardanístiques.

La sardana PESSIGOLLES, filla del talent musical de l'Aubert, és tota alegroia, plena de vida; és a dir apropiada a la nostra gresca juvenil, d'homes enamorats de la barrila. Al final s'armonitza amb un deliciós himne, el qual ve a ésser com una ofrena d'homenatge

que'ns brinda En Pere Aubert a nosaltres. Al que li'n restem molt agraits. Fins li fariem un petó.

Si demà al matí fa bó, aquesta sardana serà ESTRENADA en el Passeig de Blay, la qual és d'esperar que serà saltironejada i ballada per les simpàtiques damisel·les que amb tan de dalit ens llegeixen aquestes pàgines. ¡Ja ho sabeu, demà us tocaran les *Pessigolles!*

I, ara, per acabar, sigui'ns permés extrenyer la mà del nostre volgut amic En Pere Aubert, a n'al que li donem les més sinceres mercés per la consideració que'ns ha tingut i li prometem que en el següent nombre, insertarem la *partitura musical* i la *lletra* que ja hem encarregat a un amic que'n sab molt, al sempre que li *maparem* la seva fesonomia.

I, dit tot, ens despedim.

LA REDACCIÓ

Lletres de Canvi

Queden acceptades i protestades les següents:

(NOTA: Per a major comoditat i economia dels nostres col·laboradors d'aquesta secció (i demés) s'ha instalat un buçon en la Impremta Aubert, Nou de Sant

Perfumeria LLACH

Plaça Alfons XII

Antoni, n.º 7, el qual dona al carrer i hi ha un rètol que diu: PESSIGOLLES.)

Senyoret Cuanito: Noi no badis, perquè et volen pendre la xicota i a mi em sabia molt de greu. — *Un que te la pendria.*

A n'En *Titot Bernat:* El *burro* deveu ésser vos i no el pobre Miquel C. ¡Es veu que heu anat a estudi amb l'Estela!—PESSIGOLLES.

Assabentem als nostres llegidors i llegidores vol-gudíssimes i estimades, que no ens agrada ni som par-tidaris de *cites* i menys de persones de diferent sexe, doncs ja poden comprendre que això no és cap casa de... *embolics amorosos*. No obstant, avui, publiquem la que hem rebut, per tractar-se d'una damisel·la que ens mereix, per el sol fet d'esser-ho, aquesta consideració. Però que consti que serà la primera i última, salvant que ens *citin* a n'algú de nosaltres.—PESSIGOLLES.

Paco: Si tornes al lloc que ja sabs, el dilluns, creu que jo a les set hi seré. Va sapiguer-me molt de greu l'altre dia no poguer venir. La mare em va fer anar a *Novenari*. Sigui, eh?—*Lola Z.*

A n'En *Max-net-itos:* Ja li deïa jo a la Paquita que l'amor és *más fuerte que... el vino*. ¿He tingut raó? —*Una futura cosina.*

A la bonica senyoreta Maria Gü ()* Creguen que m'agradeu d'allò més perquè vos distingiu, d'un bon troç lluny, per la vostra *gran alçada*. Però com que jo no'm distingeixo d'enlloc, d'un bon troç aprop, per la meva *petita alçada*, no puc exposar-vos les meves pretensions, doncs, francament, no goso, m'en dono vergonya, ja que per poder dir-vos alguna cosa a a l'orella, hauria de pujar al cim d'una cadira, i encara em podria punxar amb el coixí que porteu al vostre elegant abric.—*L'Hereu de la casa cremada.*—(*) ell.

A Na Maneta O.: No creïa que les poguèssim ofendre, amb el meu amic, amb lo que les hi vàrem dir a vosté i a sa germana. Perdonin *l'ensurt* que les hi vàrem donar i tota cosa que haguem fet que pugui haver-les molestat; però, això si, no puc permetre, de cap de les maneres, que quan vaig per l'acera que no em pertoca, ses germanes o vosté baixin, doncs no puc creure que em mereixi aquest honor, ni puc acceptar com a cavaller. També les hi demano per favor i en llaor a sa formosor, que quan passin per el meu davant no tombin el cap a l'altre cantó, doncs em gaudeixo molt de poguer admirar la seva formosor angelical.—*El que va espantar-les.*

A Un que el coneix: ¡Caramba, caramba! Potser em fa un gra massa. Ens sembla molt be de que sigui

EXPOSICIÓ I VENDA DE
MÀQUINES DE COSIR
DE LA ACREDITADA CASA

“SINGER”

Representant a Olot i comarca: _____

Candi Viñeta Compte

_____ Claveguera, 1. (Davant la terrisseria Güell)

IMPORTANT:—No gastant oli d'olives ni petroli, evitarem el desgast de les màquines i obtindreu un bon funcionament.

NOTA:—A qui ho sol·liciti, se li facilitaran catàlegs.

un tòtil caganer En Salau, i fins de que estigui tocat...; però allò, allò que ens diu vosté, quasibé no ho podem dir per ara; no ens ha fet cap mal. ¡Es massa gros! ¡Manoi! Es vetu que el coneix a fondo. De totes maneres, li guardem la lletra per si d'un de cas; tot podria ésser! Si volgués passar un moment per la Redacció, li agrairiem; li prometem guardar el secret. De V. S. S., q. e. s. m., PESSIGOLLES.

Al senyor Llongarrices: Mira con quien vas y te dirán quien eres, diu l'adagi, i a fe que és una gran veritat, una de les poques veritats que es coneixen. Vos, senyor Llongarrices, sou un bon minyó, bon caràcter — vull dir incapaç de fer cap mal a ningú — franc (aixís, aixís) i de servicial tant, fins al punt de portar, per el sol fet de poder treballar, qüestions de franc. Però fillets, ni de franc ni pagant. Ara, que la vostra penya, qualsevol que en conegui un, ja els coneix a tots, doncs tots són bon nois, sabís, plens de modos i sobretot no's cuiden mai de ningú... que no sigui per a retallar-lo. No frisseu, senyor Llongarrices, que si m'ho voleu fer de franc, ja us portaré un assumpte, que, tal vegada, resoldreu amb una de vostres maniatiques querellades. — Un busca fresses.

A n'el Manolo II: A la vostra lletra hi faltava el segell de 10 cèntims, i també hi faltava salsa i hi sobrava tall; sobretot insults. — PESSIGOLLES.

A la Maria del carrer del Tura: No facis patir més al pobreamic meu; pensa que aixís com jo soc aficionat al violí ell no te cap vici; és allò que s'en diu un bon partit, i qualsevol dia et sabria greu d'haver-lo deixat. — El company més alt d'aquest.

A n'En Chico Fontdelcunill: Ja m'ho han dit que us va tocar el rebre. Doncs a mi no m'han fet res, perquè em dic Chico Fontdelàngel i l'àngel em protegeix de les ires paternes i maternes, mentres que vos teniu, segons m'han dit, sang de conill, com els redactors del paperot que col·laboreu tant sovint. ¡Apa siau! i que no sigui res. — Chico Fontdelàngel.

De Societat

☉ Dijous es convertí en Sant-Feliuènc, la xamoseta i simpatiquíssima olotina Na Teresina Aulina Surroca, doncs contragué matrimoni amb el jove guixolenc, En Josep M.ª Marcó Oriol.

Al donar-los-hi tan a ella com a ell—per l'encert en escollir tan formosa damisel·la—la nostra enhorabona, fem vots per la seva felicitat.

Ho sentim per l'agradosa companyia que'ns feia a Novetats.

☉ La decoració dels salons del Casino encomanada a n'el jove pintor d'aquesta, En Carles Badia, està fi-

nint-se. Nosaltres que ens agrada ficar cullerada a per tot, hi trobem que, dintre la senzillesa, predominen el bon gust i l'elegància.

No ho troba així el senyor Quimet, doncs per ell seria millor fer-hi una cenefa de flors i d'ocells en el saló de billars.

☉ Però que no ho veu Sant cristià que si hi possessin flors, joh! i nada menos margaridetes que diu vosté! semblaria un mes de maig, i s'ompliria aquell saló de beates i de puces? ¡Oh! ¿i fer-hi ocells? a no ésser que hi pintessin algun lloro o cacatua i que encara fugirien quan hi entrés l'Espanta-ocells a jugar-hi a caramboles.

Si no fos això ¡raí! ja hi estaria be, semblaria el menjador de càla Casadassa.

☉ S'ens ha assabentat que en la processó dels Moliners que celebren els RR. PP. Carmelites d'aquesta ciutat, hi cantarà l'Aleluya En Musiques i, per lo tant, anirà vestit d'àngel.

☉ També l'esposa del nostre bon amic, En Maties Fajola, ha donat a llum un preciós nen.

Ja ho deiem nosaltres que era la temporada dels farmacèutics. ¿Que fa el senyor Cardelús? La nostra enhorabona.

☉ Diumenge passat hi va haver-hi set bateigs.

¡Ara va bé! ¡Criatures a tot raig!

Aquí si que no podem pas dir allò: «de mica en mica s'ompla la pica» sinó que tot lo contrari, veiam si «de mica en mica és buida la Pica».

Noticiari

Per la premsa, ens ha sorprés la nova de que s'instalava a sota terra l'energia elèctrica d'En Brutau.

☉ L'electricitat per terra? Nosaltres que'ns crèiem que era el milímetro-politá lo que fèien. ¡Ja'n soms de babaus!

☉ A l'«Indústria i Comerç» cada dia es veuen més concorregudes les vetllades teatrals que, en aquesta societat, porten en escena els simpàtics aficionats que tan bé ho espicolen.

Per a demà hi ha anunciat el conegut drama «L'Hereu de la Baronia».

¡Ja hi anirem!

☉ Cridem l'atenció al senyor Batlle sobre els pesos de diferents queviures, per no dir tots, doncs és un escàndol que la major part dels comerços entenguin que la terça son 9 onzes, que el metro és 80 centímetres, que el litre és 3 petits i així tot.

☉ Sabem que En Francisco Tarrús ja fa temps que s'ha canviat. Ens en alegrem.

☉ Les patates s'abaixen que és un contento, ¿que un contento? Que ho diguin els pagesos?

☛ Desitjariem que els guardes municipals es cuidessin de que en el carrer que porta per nom de Panyó no s'hi tiressin totes les basures i escombraries de tot Olot, doncs és un *quadro* llastimós i més que tot fastigós. ¿No els hi sembla que En Panyó en remembrança als preciosíssims quadres que pintaba—bona prova els del Altar del Santíssim de Sant Esteve i l'Església del Tura—mereix en el seu carrer més cuidat i netedat?

☛ S'ha possessionat de l'acreditada sastreria d'En Rafel Boix, Sant Esteve 27, el jove En Joan Oliveres. Li desitgem molta clientela.

☛ Tan mateix, ben mirat, ja ho sembla ja un guardia urbà d'aquells tan vermells que corren per Barcelona, el repartidor de bencina que hi ha al Parc.

Nosaltres diguem això perquè l'altre dia un viatjant deia en el café Sport: «Aquí a Olot ja n'estan d'adelantats; ¡tenen guardes urbans i tot!» i era perquè havia vist el mentat repartidor de bencina.

☛ Ens ha arribat la trista nova de que havia mort «La Comarca»; però diuen que ja ressucitarà.

Nosaltres fem vots perquè per Pasqua ressuciti, si no pot ésser per la *florida* que sigui per la *granada*.

☛ La màquina «Singer» és la millor per a passar el rato les noies.

El seu representant el jove Candi Vinyeta, us ensenyarà, si'l visiteu, tot lo que vos convingui referent a tan acreditada màquina de cosir.

☛ En el «Centre Fontanella» s'hi ha instal·lat un aparell telefònic, que poden utilitzar-lo tots els socis.

Quan haguem de telefonar, prometem fer ús de aquest *aparato*.

TARIFA D'ANUNCIS

Una inserció, pàgina entera . 10 ptes.

id. id. mitja pàgina . 6 »

id. id. quart de pàgina 3'50 »

Remitits i comunicats a 0'25 ptes. ratlla

NOTA: Per cada 5 insercions es farà el 10 per cent de rebaix i per cada 10 el 20 per cent.

Imp. de P. Aubert, carrer Nou de Sant Antoni.—Olot

¡¡CATALÀ!!

llegeix i propaga

EL BORINOT

JOAN OLIVERAS
SASTRE — (Avans RAFEL BOIX)

Ofereix son nou establiment, amb la completa seguretat que seran els meus clients els que acreditaran aquesta casa.

Elegància. Serietat. Bon gust.

Preu Fixe.

Sant Esteve, 27. — OLOT